

Gk158; 1Korinthe 10:1-14; NLB351; dooplied; dooplied Sela; Ps.105:5,21

Gedoopt: ik hoor bij Hem en mag daarop vertrouwen!

1. **Over sacrament** is als een trapleuning. Het geeft houvast wanneer je zelf 'wiebelig bent' of de grond onder je voeten schudt (1). Het is als de zoen en de omhelzing die bestaande liefde bevestigt (2). Het is betrouwbaar én persoonlijk (3). Het is helpend omdat we meer zijn dan oren (4). Het werkt altijd, ten goede of ten kwade (5). De doop is de inlijving in het verbond, dus eenmalig. Het Avondmaal is voeding voor onderweg, dus dat doe je regelmatig (6). Je moet dopen omdat Christus het zegt en Hij het 'schoonmaakoffer' brengt (7), het onderscheidt je van anderen (8).

2. **Over doopwater.** Dat maakt schoon en je kunt er in verdrinken. Rom.6 maakt duidelijk dat bij je doop je zondige bestaan verdrinkt en dat je nieuw mag gaan leven voor Hem. In onze kerk doen we meestal aan besprenkeling, zoals je dat ook in Ezechiël 36 en Leviticus 16 tegenkomt. In de Bijbel worden de **zondvloed** (Gen.6-8) en de **doortocht van het volk door de zee** na de uittocht (1Kor.10:2) genoemd als voorafbeeldingen van de doop. Gered door water heen! Juist in 1Korinthe 10 ontdek je dat de doop je brengen wil tot het doen van het goede en het laten van het verkeerde.

3. **Over dopen en geloof.** Een heiden die zich bekeerde tot het Jodendom ontving de 'proselietendoop'. Daarna werden de mannen én jongens besneden. De verbondssluiting van de HERE met Abraham toont dat God zijn verbond niet sluit met individuen maar met een volk. Bij de doop is echt wel geloof nodig. Als je 'alles maar doopt wat langskomt' is het begrijpelijk dat de vraag naar geloofsdoop zich aandient. Het gaat bij de doop zeker om geloof maar eerst om het geloof van de ouders. Je lift mee op het paspoort van je ouders en door geloofsbelijdenis ontvang je je eigen paspoort. Je overvraagt Marcus 16,16 (zendingscontext) als je daar kinderdoop mee wilt verwerpen.

4. **Over doop en beleving.** In het 'doopgebed' vragen we of God dit kind in genade wil aannemen, of het door de Geest zal worden ingelijfd in Christus, of het gaat opstaan tot een nieuw leven en met vrijmoedigheid voor Gods troon mag verschijnen op de jongste dag. Wat God betreft komt het voor altijd en eeuwig goed met je als gedoopt mens. Denk af en toe eens aan je doop of wat je beloofde bij de doop van je kind, eigen je toe wat je daar hebt ontvangen. Vertrouw daarop en leef daaruit.

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Het stof weer eens afgeblazen van je doop? Wat zie/geloof je als je goed kijkt?

2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: vr . . g th . . s eens of j . . w d . . pk . . rt ergens is. Dat is een bel . ng . ijk pap . . r v . . r jou. Vraag m . . r thuis, of aan opa/oma. G s!

3. 'Het geluk waarvoor een christen leeft, is geen instant-geluk dat meteen onder handbereik is. Met de doop begint een reis die je hele leven duurt. Het is een weg die je op een radicaal ander spoor brengt: je keert je steeds meer van de zonde af en je groeit in het geloof in God. Eenmaal gedoopt kun je niet blijven wie je was'

4. 'Juist omdat sacramenten duidelijkheid en zekerheid willen bieden, heeft satan alles geprobeerd om onduidelijkheid te bezorgen en onzekerheid te zaaien. Dus moet hij wel een grondige afkeer van sacramenten hebben. Zouden ze daarom bij kerkstrijd vaak een rol gespeeld hebben?'

5. 'Als doop en avondmaal bediend worden, schrijft God zijn beloften als een schoolmeester voor zijn kinderen op het bord'

6. **Bijbelrooster: zondag** Mat.3,1-12 (doop tot bekering); **maandag** Joh.3:1-12 (uit water en Geest); **dinsdag** Markus 16,15-20 (geloof én doop); **woensdag** Titus 3,1-7 (bad van de wedergeboorte); **donderdag** Rom.6,1-7 (uit het watergraf); **vrijdag** Kol.2,8-12 (de Christus-besnijdenis); **zaterdag** Hand.2,37-40 (voor u en voor uw kinderen). Liefhebbers: Gen.6-8 (over zondvloed-metafoor); Ez.36:22-28 (besprenkeling kan hetzelfde effect hebben als onderdompeling!), vgl.Lev.16 (14-16); Jes.43:1; Ex.4:24-26 (sacrament moet!); Mar.10:13-16.

Gk158; 1Korinthe 10:1-14; NLB351; Gewone Catechismus 5-12; het dooplied van Melle Oosterhuis (God sloot met onze vader Abraham) melodie Psalm 116; Als belijdenis zingen we het dooplied van Sela; Ps.105:5,21; NLB348:1,4,7,8,9

Blok 1. Als er in de gemeente van de Here Jezus gedoopt wordt of avondmaal wordt gevierd is er even wat meer te zien en te beleven, of zelfs te proeven. Anders dan normaal. Eigenlijk weet je niet beter.

Dan kan het nadeel zijn, dat het niet meer zo goed tot je doordringt.

Daarom kijken we vanmiddag weer eens wat beter naar de doop, net als een paar weken terug naar het avondmaal. En ook naar het feit dat doop en avondmaal sacramenten zijn. Eerst 8 korte stapjes over het hoe en waarom van sacramenten....

Het eerste. Als onze kleindochter van 2 bij ons de trap op gaat zie je haar zoeken naar de trapleuning. Dat geeft zekerheid en ondersteuning.

Misschien dat ze het wel zonder zou kunnen maar mét geeft een rustig gevoel.

Zo mag je naar sacramenten kijken! Ze zouden niet nodig hoeven te zijn.

God is duidelijk genoeg in zijn woord. Zijn beloften zijn er ook voor jou.

Maar hoe makkelijk kan een mens zich niet aangevochten voelen.

Ik verbaas me er niet meer over als iemand die voor de buitenwacht doorgaat voor een rotsvaste gelovige, die overal op en in zit en meedoet, toch fundamenteel kan twifelen of dat goede nieuws van Gods Koninkrijk en zijn reddingsplan door Jezus Christus er ook wel voor hem of haar persoonlijk is! Dat de grond onder je voeten wankelt. Dat vanzelfsprekendheden van altijd wegvallen. Soms juist ook bij het ouder worden en als sterven in zicht komt.

Iemand schreef: dan mag je jezelf via de trapleuning omhoog trekken richting Gods beloften. Nadeel hiervan vind ik het idee dat ik mijn best moet doen om omhoog te kunnen gaan. Dan zou ik liever willen zeggen: God glijdt langs de trapleuning omlaag met zijn handen vol beloften. Voor mij! Voor al zijn kinderen....

Het tweede. Zo gebruikte iemand anders het beeld van de kus of de omhelzing.

Het kan je soms bevliegen. Houdt hij of zij nog wel van me? Ja, in woorden wordt het echt wel duidelijk gemaakt, maar toch kan het knagen.

Tot daar opeens die tedere omhelzing is. Die sprankelende zoen.

Opeens weet je het weer: de vlam van de liefde brandt wel degelijk...

Dus als je nadenkt over sacramenten kunnen de trapleuning en de zoen als kapstokjes dienen om het nog weer eens goed voor de geest te halen.

Iets wat er echt wel is of wat echt wel kan maar waar je niet altijd zeker van bent wordt onderstreept door iets zichtbaars, iets tastbaars, iets voelbaars, iets om te proeven!

Het derde. God wil via de sacramenten laten zien dat wat Hij zegt echt betrouwbaar is.

Maar bij doop en avondmaal wordt ook duidelijk dat het iets **persoonlijks** is.

Je kunt jaren achter elkaar in de kerk zitten. Maar als je je kind laat dopen ben je persoonlijk(er) betrokken. Jij moet zelf iets doen. Vragen of je kind gedoopt kan worden. En je kind ontvangt persoonlijk iets, ook al wordt dat daar nog niet ervaren. Het water valt op jouw hoofd en niet op dat van een ander.

Je kunt later naar je doopkaart vragen aan je ouders en beseffen dat er echt op jouw hoofd toen en toen water is gevallen, doopwater. De beloften waren toen helemaal voor jou persoonlijk! Zo ook bij het Avondmaal. Je kunt jaren in de kerk zitten maar wie weet wat er diep van binnen zich afspeelt.

Maar als je opstaat van je stoel is dat een persoonlijke daad.

En als je brood en wijn pakt/ontvangt is dat echt op dat moment voor jou persoonlijk.

Het vierde. God kent ons en weet dat we niet alleen oren zijn. Het is in het christelijk geloof wel een belangrijk gegeven dat de oren en het horen van groot belang zijn.

Want we hebben een onzichtbare God die wél gesproken heeft.

Het geloof is een geschenk van de Geest die dat vaak wil geven doordat er gesproken en gepreekt wordt. Woorden over Gods goedheid en genade.

En toch... we zijn als mensen ook allemaal verschillend.

Verskillende typen. De een leert makkelijk via plaatjes. De ander via woorden.

Weer een ander heeft veel met geur of met voelen. Met sfeer.

We zijn unieke wezens. Complex mooi geschapen en dus zeker ook veel meer dan oren alleen. Daarom hulpmiddelen bij de sacramenten die een appèl doen op andere zintuigen dan de oren.

Ogen, smaak, mond, ervaring op de huid met water...

Het vijfde. Je zou kunnen denken. Gebruik de sacramenten dan maar altijd en overal. Je wordt er nooit slechter van. Toch is dat niet waar!

Je komt die gedachte nog wel eens tegen. Laten we toch maar wel ons kind laten dopen.

We komen wel bijna nooit in de kerk maar toch.... Een vaag gevoel dat het toch misschien maar beter is om te dopen.

Dat is niet waar. God werkt in de sacramenten door zijn heilige Geest.

Wie verwerpt wat Christus daar voor je wil doen, komt in botsing met de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Door ongeloof verdrink je in het doopwater.

Als het sacrament voor jou niet ten voordeel is, dan wel ten oordeel.

Als kerken sacramenten hebben is dat ook een ernstige, een serieuze zaak.

Baat het niet, dan schaadt het...Alles word je aangeboden maar je wilt het niet....

Dan is een sacrament als de zon. Het pakje boter wordt zacht en smelt: je wilt.

De klei wordt hard en onbuigzaam en ondoordringbaar....: je wilt niet.

Het zesde. Er is verschil tussen de twee door Jezus opgedragen sacramenten.

Je zou het zo kunnen zeggen: via de doop word je ingelijfd in Gods verbond. Het is het teken waardoor je mag weten: ik hoor bij Hem! Met de geloofsbelijdenis van Nicea belijden we dat er één doop is. Daarom zeg ik het graag na de doop van een kindje van jullie: 'zo, dat kan nooit meer ongedaan gemaakt worden, wat God betreft'.

Het is niet meer weg te wassen of schoon te poetsen. Eens en voor altijd.

Bij het Avondmaal ligt dat anders. Je zou dat 'voeding voor onderweg' kunnen noemen.

Zo dikwijls je eet en drinkt, zegt Jezus. Zoals ook de Pesach-viering een maaltijd was die ze steeds bleven vieren om te gedenken wat God had gedaan bij de uittocht uit Egypte.

Voor iemand die wel eens wat pittigere taal wil horen in de kerk: het verbond is eenzijdig (mono-pleurisch) in zijn ontstaan, tweezijdig (di-pleurisch) in zijn voortbestaan.

Het zevende. Waarom zou je eigenlijk dopen, los van die extra zekerheid die het jezelf zou kunnen brengen? Vrij eenvoudig. Omdat het moet! Ga heen, zei Jezus, verkondig, maak discipelen, en doop hen. En in dat dopen wordt via het water gesymboliseerd dat je schoon bent voor God. Beide sacramenten willen zichtbaar, tastbaar en te proeven maken dat God in Christus en zijn offer, ons genadig wil zijn. Dankzij Jezus Christus en wat Hij deed geven de sacramenten ook aan ons wat zij beloven.

Als wij ze gelovig aannemen!

Het achtste. Er loopt een spoor van doopwater door deze wereld. Alle mensen zijn schepselen van God en een aantal bovendien kind van God, de gedoopten.

Zoals vroeger wel eens gezegd werd dat je aan de oormerken van de koe kon zien bij welke boer de koe hoorde (ik weet niet zeker of dit systeem nog op deze manier werkt...), zo kun je weten dat gedoopte mensen bij God horen! Een wereld van verschil.

Van groot belang dat er gedoopt wordt in deze wereld. Van groot belang dat Gods goedheid in Christus wordt verkondigd, zichtbaar wordt gemaakt en wordt aangenomen!

Van groot belang om als gedoopt mens ernaar te verlangen dat iedereen in jouw omgeving ook daarnaar verlangt en zich laat dopen. Communiceer je doop!

Dit over sacramenten in wat algemene zin.

Blok 2. Dan wat verder over de doop en dan met name over water.

Het doopwater staat voor schoonmaken.

Maar het staat ook voor verdrinken. We kennen in het dagelijkse leven ook deze twee kanten van het water. Wat heerlijk, na een klus- of tuindag onder de douche. Wat eng, een vijver bij je vakantiehuisje als je kleine kinderen hebt! Het mooie aan het doopwater is dat niet jij maar je zondige bestaan mag verdrinken in het water. Prachtig legt Paulus dat uit in Romeinen 6.

Je zondige bestaan sterft net als Christus in de dood om vervolgens weer op te staan en op een nieuwe manier te gaan leven.

Daarom is 'onderdompeling' een mooie manier van dopen.

In onze kerk, en vaker in het koudere westen, gebeurt het meestal via besprenkeling. Dat is niet minder, dat is anders.

De gedachte van besprenkeling kom je ook in het O.T. meerdere malen tegen.

De hogepriester die het bloed sprenkelt op bijv. het deksel van de heilige kist in de tempel. Om zo verzoening te bewerken voor het volk. Besprenkeling is voldoende (Lev.16).

In Ez.36 wordt dat ook heel mooi duidelijk gemaakt.

God giet zuiver water over zijn volk (je zou het forse besprenkeling kunnen noemen...) om hen te reinigen van al hun zonden en onzuiverheden, en dan mogen ze weer terug uit ballingschap naar hun eigen land, naar Gods land voor hen!

Ik heb onderdompeling van een baby zelf nooit meegemaakt, wel van gehoord.

De eerste keer dat een echtpaar onderdompeling aanvraagt voor hun baby gaan we ervoor. Maar beiden is legitiem als het gaat om de belofte van schoonwassen en afsterven van je zondige bestaan!

Over water: er zijn nog 2 belangrijke gebeurtenissen in de Bijbel waarbij water een belangrijke rol speelt en in verband wordt gebracht met redding uit grote nood!

De zondvloed. Petrus noemt dat water in 1Pt.3,8-10 voorafbeelding van de doop.

Gered door water heen. Het water redt hier niet dus je zou het een tegenbeeld kunnen noemen van de doop. Zoals het negatief van een foto.

Een mooi beeld, de mensen naar Gods hart worden gered, door water heen.

Want God wil zijn mensen niet kwijt maar wél de zonde.

Helaas namen Noach en de zijnen hun zondige aard ook weer mee de ark uit...

Het andere voorbeeld is de doortocht door de zee. We lazen erover uit 1Korinthe 10.

Het water stond stil als een muur om het volk doortocht te verlenen.

En daarna verdronken de farao met zijn soldaten door het water.

In de naam van Mozes gedoopt... Dat betekent dat heel Israël met Mozes werd verbonden met de verlossing die hij van Godswege voor het volk mocht bewerken.

Zo mag de christelijke gemeente in Korinte naar zichzelf kijken en zich door de doop met Christus verbonden weten in het verlossingswerk dat Hij van Godswege mocht verrichten. En juist in dit Bijbelgedeelte kun je ontdekken dat het nooit een automatisme is dat het vanwege het water wel goed komt.

God sluit een verbond met zijn volk. Hij gaat een relatie met hen aan en een relatie werkt nooit automatisch. Dus ook niet bij de omgang tussen God en zijn volk!

Paulus gebruikt het juist als waarschuwing. Denk eens terug hoe het met al die mensen is gegaan die door de zee mochten trekken. Ze morden en mopperden en moesten sterven. Dus...als je denkt dat je stevig staat, zegt Paulus, let dan maar goed op dat je niet omvalt. En leer van het verleden. Leer van wat er gebeurde met je voorouders!

Blok 3. Nu over het volgende: over de verhouding tussen geloof en doop is ook altijd veel te doen geweest. Hoe ging het vroeger bij het Joodse volk?

Abraham werd besneden en vanaf die tijd jongetjes op de 8-ste dag. Ingelijfd in het Verbond met God. Zonder eigen inbreng maar omdat hun ouders hen lieten besnijden. Het overkwam hen. Maar zeer waardevol omdat God dit bevolen had. De besnijdenis was een inclusief teken, voor jongens en meisjes. Als het velletje van de plasser werd weggesneden kwam als het ware er ruimte voor het zaad, voor het leven. Verlost leven! En voor dat leven zijn zowel man en vrouw nodig. Voor iemand die zich bekeerde tot het Jodendom gold precies hetzelfde. Ze ondergingen eerst de proselietendoop. De reinigingsdoop en daarna moesten zowel de mannen als de jongens ook besneden worden. Een Joods jongetje werd en wordt nog besneden. Een christelijke baby wordt gedoopt. Hoe zit het dan met het geloof? Met de verhouding tussen geloof en doop? Geloof is nodig en onmisbaar bij de doop!

Allereerst bij de ouders die hun kind ten doop brengen. Die op hun beurt weer in een geloofsgemeenschap leven. Besef dat nog weer even goed als je een kindje hebt gekregen of er eentje verwacht. Je moet in geloof met je kindje voor in de kerk gaan staan! Denk nog eens terug aan waar je 'ja' op hebt gezegd. En hoe je dat vorm probeert te geven. Hoe je de geloofsgemeenschap daar bij inschakelt. Want juist als je uit 'gewoonte of bijgeloof' je kindje laat dopen speel je de 'geloofsdopers' in de kaart. Dan roept het op tot een reactie dat het toch echt wel om geloof gaat. Maar dat vinden wij, 'babydopers', ook! Om opnieuw een beeld te gebruiken. Je mag eerst meeliften op het geloof van je ouders. Je bent in hun paspoort bijgeschreven. Maar uiteindelijk wil je ook zelf een eigen paspoort, als het goed is. Wil je bevestigen, bevestigen dat je het hebt begrepen, toen je 0 jaar was en ingelijfd werd in het verbond met God en zijn volk. Dan wordt het sacrament doop uiteindelijk ook gevolgd door jouw eigen, persoonlijke geloof. Een mooie, emotionele gebeurtenis als een jongere belijdenis aflegt van zijn geloof. Ja, ik mag erbij horen. Ja, ik mag mezelf schoon zien voor God, dankzij Jezus. Hier ben ik!

Blok 4. Nu het laatste gedeelte van deze preek. Je zou kunnen zeggen dat de eerste punten aardig wat informatie bevatten en het een en ander uitleggen. Dat is logisch in een leerdienst. Nu proberen we nog even de snaar van de ervaring te raken. Met de vraag wat jouw doop voor jou betekent. Wat het betekent voor ons dat hier zo'n 7-8 kinderen per jaar worden geboren en bijna altijd ook gedoopt. In de doop zit veel zekerheid en zitten veel beloften van de Vader, Zoon en Geest.

Er zit ook een gebed in het doopsformulier waarin we vragen of God dit kind in genade wil aannemen, of het door de Geest mag worden ingelijfd in Christus, of hij/zij een nieuw leven mag gaan lijden en zo op de jongste dag vrijmoedig – schoon! – voor God mag verschijnen. Dus of alles wat beloofd is aan het begin van zijn of haar bestaan ook werkelijkheid mag worden in het leven van een kind van God. Want wat God beloofd blijft staan tot in eeuwigheid. Aan Hem zal het niet liggen. Het ontbreekt Hem nooit aan kracht of liefde om te redden, zelfs door de dood heen. Wat een voorrecht om gedoopt te mogen leven! Sta er eens bij stil. Hoe is dat voor jou? Wat zijn jouw/uw woorden als het gaat over je/uw doop? Eigen je toe wat je daar en toen ontvangen hebt, en leef eruit! Amen.